

Misuggused mõtted olid minno süddames, kui Roido Peter omma luggo sai otsani rähinud. Ma siis ütlesin temmale: „Tahhan sulle abbi anda ja Summala abbiga weel suremat, kui sa tead palluda. Panne tähhele, mis ma rähin. —“ Siis hakkasin temma mele tuletama, et ta siit sadil ellanud ilma Summalata egga muud püüdnud kui rahha. Näitasin, kuidas sest keis temma willetsus tulnud, kuidas selle läbbi ta loddune ello, ta laste-laswatamine ni kurri olnud, ta naene pattust pöörmatte melega surnud, pojad enne aego hukka läinud, temma isegi kurja ello sisse sattunud ja hinges praego weel tuim ja surnud, agga et selle ots on igga-wenne surm. — Mees kulis pealt ja jäi tiit aega mõtlema, agga siis hakkas jälle ennast wabbandama: „egga ma kurjem olle mitto teisi! — ütles, — teeb mitto nendafammuti, agga ellab priiskeste. Paljo on weel, kes tewad ennem kurja, warrastawad ja pettawad. Sedda polle minna teinud. Ets tö olle Summala käst, sedda teggin hõlega, agga minno tö jures ei olnud õnnistust! Ei tea mis mind nenda nuhhelda?“ Ma siis juhhatasin tedda, et ei pea teiste peale watama, waid iggaüks selle palgi peale mis omma silmas. Tulletasin ta mele, et tõteggeminne küll on Summala tahtminne, agga et Summal weel ennem tahhab, öeldes: te tööd ja pallo Summalat! Et sellepärast tö egga ta lasjo iseenne-dest weel õnnistust ei sada, waid et se tulles Summala läest; ja et mitto küll omma töga riffaks sanud agga on waesed ja willetsjad riffad, kui tööd teggid ilma Sum-

malata. — Näitasin mehhele, et kui ta ei warrastanud egga petnud, ta sedda õmmeti ei teinud Summala armastusse pärrast egga temma auuks, agga et, kui öiete tähhele panneb, temmagi sallaja wargussest ja mu üllelohtust lahti ei olle, waid peab tunnistama et waene pattune on! Nenda rähisine weel kama, siis Peter wastas: „jah, ma ei wõi egga tahha omma süüid sallata, — agga nüüd on hilja, — ollesin enne pidanud pöramia!“ „Ei mitte, sõbr! ni kama, kui weel ellad, ei olle hilja pattust pöördma! tunni-tasin minna, — ja olled hukka läinud, olled pattudesse surnud, agga tänna weel wõid tõusta ja ellawaks sada. Ma ütlen sulle: Jeesus Kristus, pattuste Õnnisteggija, tahhab sindgi weel pattust päästa, ei temma sind põlga!“ Piddin siis weel ennem temmale Jeesusest rähima ja sedda ennem ta kulis, sedda ennem panni tähhele. Wimaks ütles: Summal isse teab, et mul wahhest ka olnud päwad ja tunnid, millal hing minno sees olli rõhhutud ja iggatses parremat. Agga ei ma jullenud ennem lota egga teadnud, mis minno suggune tohhiks lota. Nüüd tean, ja küllap Summal mind wasto wõttab!“ Ma siis weel kinnitasin temma lotust, maanitsesin tedda, nüüd wibimatta fojo miina, mitte ennem hulluda egga kerjata, waid kättega ennast toita agga ka Summalat palluda ja sest Pühha kirja ramatust, mis temmale andsin luggeda; küll sealt weel ennem tunda saaks, mis temma rahhaks tarwis lähheb. „Summal õnnistago teie armastust!“ ütles